

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». «Ἰωάν. 14:24»

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομὴ — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 26 No 1

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 288

Ἰανουάριος-Φεβρουάριος - January-February 2004

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανού

Η μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (30 Ἰανουαρίου) ἀποτελεῖ ὡς γνωστόν, μεγάλη Ἑορτή, ὄχι μόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρο τὸ Γένος, ἰδίως ἀπὸ τότε πού οἱ ἐν λόγῳ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐχαρακτηρίσθησαν –καὶ πολὺ δικαίως– **Προστάτες τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.**

Ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερη τιμὴ ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Κράτους ἐγίνε ἐπειδὴ καὶ οἱ τρεῖς (Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος) δὲν διέπρεψαν μόνο ὡς Ἐπίσκοποι καὶ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐκαλλιέργησαν ὑποδειγματικά καὶ τὰ Ἑλληνικά Γράμματα. Εἶναι ἄλλωστε εὐρύτερα γνωστό πόσο πλούσιες σπουδές εἶχαν κάμει καὶ οἱ τρεῖς κατὰ τὴν νεότητά των, στὴν Ἀθήνα καὶ ἄλλα φημισμένα Κέντρα Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Κλασσικῆς Παιδείας.

Ἐν τούτοις, ἡ σπουδαιότητα τῆς ἱστορικῆς παρουσίας καὶ δράσεως τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δὲν ἐξαντλεῖται στὴν ἐν γένει **ἀρχαιογνωσία**, καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἐκπληκτικὴ **ἑλληνομάθειά** των.

Τὸ πρῶτιστο πού διέθεταν ὡς Ἐπίσκοποι ἦταν ἡ **χάρη** πού ἔλαβαν κατὰ τὴν χειροτονία των, μία δύναμη πού ξεπερνᾷ τὶς **ἠθικές** καὶ **νοητικές** προϋποθέσεις τοῦ κόσμου, γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζεται **«χάρισμα ἀληθείας»**. Μὲ τὸ νὰ εὐρίσκωνται, ὡς «Ἐπίσκοποι» τῆς Ἐκκλησίας καὶ «διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων» στὴν ὀργανικὴ συνέχεια τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν κληρονομήσει τὴν **τριπλὴ** ἀποστολὴ τοῦ Κυρίου τὴν ὁποία ὁ ἴδιος εἶχε ὑπογραμμίσει λέγων:

«ἐγὼ εἰμί ἡ **ὁδός**
καὶ ἡ **ἀλήθεια**
καὶ ἡ **ζωή**»
(Ἰω. 14,6)

Ἀκριβῶς στὴν βαθύτατη **συνειδητοποίηση** αὐτῆς τῆς **τριπλῆς** ἀποστολῆς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ «ἀξιώματος» εἶναι πού ἐντοπίζουμε τὴν χαρακτηριστικὴ συμβολὴ καὶ οὐσιαστικὴ παρέμβαση τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὡς μεγάλων **Πατέρων**, **Διδασκάλων** καὶ **Ποιμένων** στὴν κοσμογονικὴ ἐποχὴ των.

THE THREE HIERARCHS

By Archbishop Stylianos of Australia

The commemoration of the Three Hierarchs (January 30) is, as we know, a great Feast day, not only for the Church but also for the Greek people, especially since the time when these Fathers of the Church were described –and very justly so– as **Patrons of Greek Learning.**

At first sight, one would have thought that this special honour bestowed by the State upon the three Fathers (Basil the Great, Gregory the Theologian and John Chrysostom) was due not only to their being eminent Bishops and theologians of the Church, but also because they cultivated Greek letters in an exemplary manner. At any rate, it is widely known that all three had undertaken extensive studies during their youth in Athens, but also in other renowned centres of Greek culture and classical education.

However, the significance of the historical presence and contribution of the Three Hierarchs is not exhausted by their knowledge of antiquity in general, or by their astounding familiarity with Greek learning in particular.

What they possessed above all as Bishops was the **grace** that they received during their ordination, a power that is beyond the human, in terms of the **ethical** and **intellectual** presuppositions of this world. For this reason, what they had is called the **'gift of truth'**. As Bishops of the Church and 'successors to the Apostles' in the organic continuation of the salvific work of Christ, they inherited the **triple** mission of the Lord, which He Himself had underlined by stating:

"I am the **way**
and the **truth**
and the **life**"

(John 14:6)

It is precisely in the **realization** of the **threefold** mission of the Episcopal 'office' that we identify the characteristic contribution and substantial intervention

Μέ τέτοιες άμεσες «άρμοδιότητες» και «δοτές έξουσίες» στην προσωπική ζωή των ανθρώπων, δέν θά μπορούσε νά φαντασθεί έπιφορτισμένο τον έαυτό του κανείς φιλόσοφος ή έπιστήμων, κανείς καλλιτέχνης ή διανοούμενος, κανείς πολιτικός άρχων του κόσμου. Αυτό είναι προνόμιο μόνο του **Έπισκόπου** τής Έκκλησίας, και τούτο έπειδή έτοποθετήθη «εις τόπον και τύπον Χριστού».

Άν αυτό τό προνόμιο τό τιμήσει μέ ταπεινώση και φιλοτιμία πνευματικού ανθρώπου, ό τοιο- τοτρόπως «έπιστρατευθείς» άνωθεν, τότε και όποια άλλα **φυσικά** ή **έπίκτητα** προσόντα του, λαμπρύνονται και ένδυναμώνονται καθιστώντας έμφανέστερη και πιό άποτελεσματική τήν άνωθεν χάρη. Αυτή τήν φιλοτιμία τής ταπεινώσεως έννοούμε, όταν λέμε πιό πάνω για τους Τρεις Έεράρχες, ότι είχαν βαθύτατα **συνειδητοποιήσει** τήν τριπλή άποστολή πού ανέλαβαν νά άσκήσουν «εις τόπον και τύπον Χριστού».

Οί καρποί του μυστικού αυτού συνδυασμού – του μυστηριακού **χαρίσματος** μέ τήν εύγνώμονα προσωπική **προσπάθεια**– είναι πού κατέστησαν τόσο δημιουργική τήν σύνθεση μεταξύ «Έλληνισμού» και «Χριστιανισμού», ως τήν χαρακτηριστικώτερη συμβολή των Τριών Έεραρχών.

Και πρέπει νά όμολογηθεί, ότι παρά τήν γνωστή θρησκευτικότητα των αρχαίων Έλλήνων, όπως τουλάχιστον τήν έξέφρασαν οι κορυφαίοι των Φιλοσόφων, δέν ήταν εύκολη ύπόθεση ό συνδυασμός «Έλληνισμού» και «Χριστιανισμού». Γιατί, από τό ένα μέρος έπρεπε νά μήν άδικηθεί ή άνθρωπιστική εύγένεια του Έλληνικού πολιτισμού, και από τό άλλο μέρος πάλι δέν έπρεπε νά νοθευθεί εις τό έλάχιστο τό γνήσιο πνεύμα του χριστιανικού Εύαγγελίου.

Σ' αυτήν άκριβώς τήν πολιτιστική και πνευματική **έξισορρόπηση** έδειξαν, όχι μόνο τήν άπαιτούμενη **άμεροληψία**, αλλά και πρωτοφανή πνευματική **γενναιότητα** οι Τρεις Έεράρχες.

Έν τούτοις, ή τριπλή εύθύνη και άποστολή του Έπισκόπου τής Έκκλησίας –ιδιαίτερα μάλιστα μέ τήν πληρότητα πού τήν άσκησαν οι Τρεις Έεράρχες– θά μπορούσε ίσως έκ πρώτης όψεως νά συγκριθεί μέ τήν θέση πού είχε ό «**πάτερ φαμίλιας**» στην Ρωμαϊκή οικογένεια, ή ό **Φύλαρχος** σε αρχαίες ή και σύγχρονες φυλές πρωτογόνων. Και εκεί τό έργο ήταν τριπλούν, καλύπτοντας καθήκοντα **Κυβερνήτη**, **Διδασκάλου** και **Έερέως**. Υπάρχει όμως ουρανομήκης διαφορά, τό νά άσκείς άφ' έαυτού και λόγω τής φυσικής θέσεώς σου ένα άξίωμα και τά έξ αυτού άπορρέοντα καθήκοντα, από του νά τό άσκείς για λογαριασμό και έξ ονόματος κάποιου άλλου (εις τόπον και τύπον Χριστού), προς τον όποιον έχεις συνεχώς τήν αναφορά, αναγνωρίζοντας τον ως όρο συγκρίσεως. Εις τήν πρώτη περίπτωση είσαι μάλλον «αυτάρκης» και σχεδόν άσύδοτος, ή τό πολύ «λογοδοτείς» καμμιά φορά και στά υπό τήν κηδεμονία σου μέλη τής φυλής. Εις τήν δεύτερη περίπτωση αντίθετως, αισθάνεσαι συνεχώς

of the Three Hierarchs as great **Fathers, Teachers** and **Shepherds** during the cosmogonic times in which they lived. No philosopher or scientist, no artist or intellectual, no political leader could imagine themselves burdened with such direct 'responsibilities' and 'given authorities' as have been given to human beings. These belong solely to the Bishop of the Church, as he is placed 'in the place and type of Christ'.

If he who is 'enlisted from above' honours this privilege with the humility and honesty of a spiritual person, then any other **natural** or **acquired** abilities he possesses are magnified and strengthened, thereby making the grace from above more apparent and effective. It is this sincere humility that we meant, when mentioning above that the Three Hierarchs had deeply **realized** the threefold mission that they had undertaken in 'the place and type of Christ'.

The fruits of this mystical combination - the sacramental **gift** together with grateful personal **effort** - is what made the synthesis between Hellenism and Christianity so creative, as the most characteristic contribution of the Three Hierarchs.

And it must be admitted that, in spite of the well-known 'religiosity' of the ancient Greeks, as expressed at least by the greatest philosophers, the combination of Hellenism and Christianity was never an easy matter. For, on the one hand, it was important to do justice to the humanistic nobility of Greek civilization, while, on the other, the genuine spirit of the Christian Gospel could not be in the least diluted.

The Three Hierarchs displayed not only the necessary **objectivity**, but also an unprecedented spiritual **braveness** precisely through this cultural and spiritual **balance**.

Yet the triple responsibility and mission of the Bishop of the Church - especially with the fullness in which the Three Hierarchs exercised this - may at first glance be compared with the position occupied by the '*pater familias*' within the Roman family, or the Chief of a clan in ancient and even modern tribes. There too, the task was threefold, including the duties of **Governor, Teacher** and **Priest**. There is however an enormous difference on the one hand between fulfilling an office, and its related responsibilities (in and of one's self and on account of one's natural position), and, on the other, exercising a role on behalf of, and in the name of, someone else (in the place and type of Christ), to whom one must continually give account, recognizing another as the point of comparison. In the former case, you are largely 'self-sufficient' and almost unaccountable, or at most give an occasional 'report' to the members of the tribe in your care. In the second case, by contrast, you constantly feel as though you are the '**debtor**' who is '**insufficient**', especially when the

«ὀφειλέτης» καί «ἐλλειπής», ἰδίως ὅταν ἐκεῖνος πού ἐκπροσωπεῖς δέν εἶναι ἕνας ἀπλός ἀνθρωπος, ἀλλά ὁ Θεάνθρωπος!

Μέ αὐτήν τήν ἱερή ἀγωνία, δέν σκέφθηκε ποτέ ὁ Ἄπ. Παῦλος τόν ἑαυτό του, ἀλλά πρωτίστως ἐκεῖνους πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχε ἀποσταλεῖ. Γι' αὐτό καί ἔλεγε «τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω» (Α' Κορ. 9,22). Καί ὅσο γιά τόν ἑαυτό του, ἐτόλμησε νά πεί ὅτι ἦταν πρόθυμος νά γίνει ἀκόμη καί «ἀνάθεμα», ἀρκεῖ νά βοηθοῦσε τοὺς ἀδελφούς του (πρβλ. Ρωμ.9,3).

Στό ἴδιο πνεῦμα, ἀναγνωρίζοντας ἡ Ἐκκλησία καί τίς πολλαπλές εὐεργεσίες πρὸς τόν λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό μέρους τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, συγκαλεῖ ὅλες τίς τάξεις τῶν πιστῶν νά τιμήσουν τήν μνήμη των, ὁ καθένας γιά τίς δικές του ἀνάγκες. Ἔτσι, διά στόματος τοῦ ἱεροῦ Ὑμνογράφου, ψάλλομε εἰς τό Δοξαστικό τῶν Ἀποστίχων, κατὰ τόν πανηγυρικό Ἑσπερινό, τά ἐξῆς χαρακτηριστικά:

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων χορεύσωμεν ἑόρτια, καί σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καί Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καί τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμούς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρροούς ἀειζῶους τοῦ Πνεύματος Ποιμένες καί Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοῦς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψει τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θεῖους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καί ρύσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

one you are representing is not a mere human, but God incarnate.

With such holy unrest, the Apostle Paul never thought of himself, but primarily those to whom he had been sent. This is why he said "I have become all things to all men, that by all means I might save some" (1 Cor. 9:22). And as for himself, he dared to state that he was willing to even become "anathema" for the sake of his brethren (see Rom. 9:3).

In the same spirit, in acknowledging the many beneficences of the Three Hierarchs towards the people of God, the Church calls all the faithful to honour their memory, each for their own particular needs. We therefore chant the following words of the sacred Hymnographer during the Vespers of the Feast:

"Let us sound the trumpet of clarion songs. Let us festively dance and leap in joy in this communal celebration of our Teachers. Princes and Kings hastened to meet them, and with hymns applauded the Hierarchs as three immensely great, beautifully flowing, everlasting rivers of the Spirit, from whom flow doctrines. They are the Pastors and Teachers of the august Trinity; threefold initiates of theology. Having assembled, we praise them. Let the philosophers praise the wise; the Priests, the Pastors; the sinners, the guardians; the poor, the enriching; those in sorrow, the comforters; the wayfarers, companion travelers; those at sea, the captains; let everyone, everywhere who has ever come upon the divine Hierarchs with fervour, praise them saying: Most holy teachers, hasten and rid the faithful of the obstacles in life and deliver us from eternal damnation".

Στιγμιότυπα ἀπό τήν κοπή τῆς Βασιλόπιττας στά Κεντρικά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (Σύδνεϋ 4-1-04).

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΦΟΒΕΡΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ (ΠΕΡΣΙΑ)

Στήν απρόβλεπτη τραγωδία πού ακολούθησε τήν θεομηνία τού φοβερού σεισμού, ό όποιός έπληξε, κατά τήν διάρκεια τών έορτών τών Χριστουγέννων και τού Νέου Έτους 2004, τήν χώρα τού Ίράν (Περσία) και ιδιαίτερα τήν Πόλη τού Μπάμ, ή Ίερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας συμπαραστάθηκε ώς ακολούθως:

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Πρός
Τούς Εύλαβεστάτους Ίερατικάς Προϊσταμένους και τά Έντιμα Διοικητικά Συμβούλια τών Ένοριών-Κοινοτήτων τής Ίεράς ήμών Αρχιεπισκοπής

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Άγαπητοί μου,

Ή θεομηνία τού φοβερού σεισμού πού έπληξε κατά τό έφετεινό Ίερό Δωδεκαήμερο τήν από πολλών έτών ταλαιπωρούμενη χώρα τού Ίράν (Περσία), δέν έχει ακόμη καταγραφεί σέ όριστικούς αριθμούς θυμάτων.

Έν τούτοις, είναι έξακριβωμένο ότι οί νεκροί υπερβαίνουν τίς 30,000, οί δέ τραυματία περισσότεροί από τούς 100,000.

Όλη αυτή ή απρόβλεπτη τραγωδία, δέν είναι δυνατόν νά μάς αφήσει αδιάφορος.

Ός εκ τούτου, μέ τήν εύκαιρία τών προερτίων τών Θεοφανείων, θά περιαχθεί σήμερα ειδικός έκτακτος Δίσκος εις όλους τούς Ί. Ναούς τής Αρχιεπισκοπής μας, τό δέ ποσόν πού θά συγκεντρωθεί θά ανακοινωθεί, όπως πάντοτε, διά τών Μέσων Ένημερώσεως, θά σταλεί δέ αρμοδίως τό ταχύτερον δυνατόν πρός ανακούφισιν τών πληγέντων.

Θερμότατα παρακαλώ νά συμβάλει έκαστος κατά δύναμιν, ακόμη και εκ τού ύστερήματός του, διότι σέ τέτοιες τραγικές στιγμές ανακαλύπτομε τήν πανανθρώπινη συγγενεία μας. Δέν είναι δυνατόν, από τό ένα μέρος νά πιστεύουμε και νά κηρύττομε ότι ό Θεός ένανθρώπησε για τήν σωτηρία όλων τών ανθρώπων, από τό άλλο δέ μέρος νά μήν συμπάσχομε, όταν συνάνθρωποί μας ύφίστανται τόσο τραγικές θεομηνίες.

Ευχόμενος νά φυλάττει ό Θεός όλους μας και όλη τήν ανθρωπότητα από παρόμοια δεινά, εύχαριστώ και διά τήν έν προκειμένω συνεργασία σας.

Έν Σύδνεϋ τή 30ή Δεκεμβρίου 2004

Μετά θερμών εύχών διά τό Νέον Έτος

Ό Αυστραλίας Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

Υ.Γ. Νά αναγνωσθεί ή παρούσα κατά τήν Θεία Λειτουργία τήν Κυριακή 4ην Ίανουαρίου, τό δέ προϊόν τού Δίσκου νά αποσταλεί άμέσως εις τά Κεντρικά Γραφεία τής Ί. Αρχιεπισκοπής (242 Cleveland Street, Redfern), μέ τήν ένδειξιν:
IRAN EARTHQUAKE RELIEF

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA

February 26, 2004

His Excellency
Dr Hamid Aboutalebi
Ambassador of the Islamic Republic of Iran
PO Box 705
MAWSON ACT 2607

Your Excellency,

It is with much pleasure, but also with deep emotion, that I forward to you today, on behalf of all our Clergy and Laity, the final sum of the collection held recently throughout every Church of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia, in aid of all who were affected by the tragic earthquake in Iran.

The enclosed amount of **\$80,607.00** is a sign of our human solidarity and prayers for the Iranian people who are suffering at this time, as a result of such a terrible natural disaster,

Wishing you every strength in your duties, I remain
Prayerfully yours

Archbishop STYLIANOS
Primate of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia

EMBASSY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
CANBERRA, AUSTRALIA

In the Name of God

5 March, 2004

Archbishop Stylianos
Primate of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia

Dear Archbishop Stylianos,

I would like to express my sincere appreciation for your sympathy and condolences extended to the families and friends of the victims of the tragic earthquake in the city of Bam, Iran. Your parishioners have shown great generosity to the people of my country in this time of need.

I acknowledge with gratitude receipt of a cheque for Aus\$80,607.00 for the earthquake victims.

In conclusion, I am looking forward to having an opportunity for us to meet with each other. In the meantime, I wish you every success and good health. Please accept the assurances of my highest consideration.

Yours sincerely,

H.E. Dr. Hamid Aboutalebi
Ambassador Islamic Republic of Iran

How the integrity and the identity of the Church is maintained throughout history

by Philip Kariatlis

In His earthly ministry Jesus formed a special group of twelve disciples with the purpose of sharing in His ministry. After the death and resurrection of Jesus, the apostles assumed the responsibility for the community. Now, if the Church was to continue the work of Christ until His return in glory, then this mission, that Christ had given to His apostles would have to continue since such ministry was essential for the very integrity and identity of the life of the Church. The early Church constantly emphasised the importance of the Church's continuity with its apostolic origins. And so **elders** or **leaders** were appointed for the task of continuing and teaching the apostolic faith. In this paper we will analyse briefly this means employed by the early Church to assure the **correct promulgation of the apostolic** faith and **its protection** from any error.

APOSTLES AND BISHOPS

It was the apostles who received the faith from Christ and handed it over to the bishops. And it was in this way that the integrity and identity of the Church could be maintained throughout history. Now, since it was claimed that the faith is handed down integrally through the bishop, scholars have sought to compare and contrast the apostolate to the episcopate. In their quest to analyse and codify the relationship between Apostles and bishops, theologians (both Western and Eastern)¹ expressed certain critical distinctions between the latter and the former.² Firstly, it was pointed out that the apostles had no **geographical limits** (ie their ministry extended to all the known world), whereas the bishops are appointed for a local church with binding canons. Secondly, it was posited that the apostles experienced Christ in **an immediate way** while the bishops are only indirectly related to Him. Lastly, these theologians believed that whereas the apostles were **personally infallible**, the bishops are not. However, careful study reveals that, with the exception of the second, these distinctions are erroneous.

Even though the bishop are 'restricted' in a local Church one must not forget the collegial character of the world-wide episcopate, the *concor numerositas* ('harmonious multiplicity'³) of bishops meeting in council and reaching together a 'common mind' under the guidance of the Holy Spirit. For St Cyprian the primary role of the individual bishop is to act as a link between the local Church and the Church Universal.⁴ Collectively the bishops speak with an authority which they did not possess individually. Together the members of the

episcopate become something more than they are as scattered individuals, and this 'something more' is the presence of Christ and the Holy Spirit is in their midst. "For where two or three are gathered in my name, I am there among them."⁵ **St Cyprian** epigrammatically writes:

"The episcopate is a single whole, in which [each bishop] enjoys full possession."⁶

This above quote implies that each individual bishop shares **the plenitude of the episcopal grace** and not a part of it, however not in solitude but in communion with all other bishops. In other words, each bishop shares in the one episcopate, not as having only a small fraction of the whole but as having an expression of the whole. This solidarity of the episcopate is manifested through the holding of a council and reaching a 'common mind' whereby the integrity of the identity of the Church is preserved.

APOSTOLIC FAITH AND APOSTOLIC SUCCESSION

As it was noted earlier, the early Church believed that the apostolic doctrine was faithfully preserved in the churches through the succession of bishops. **St Irenaeus** claimed that the bishop traces his descent in unbroken succession through his predecessors in the same see, back to the apostles and so to Jesus Christ. Secondly, by virtue of this unbroken succession he is endowed with a special *charisma* whereby he acts as the authoritative teacher of the apostolic faith in his local church - as the guarantor and witness to the faith held by all. For St Irenaeus, there is a relationship between the external historical laying on of hands and the inner succession in the content of faith. Outward continuity in apostolic succession serves as *the* sign of inward continuity in apostolic faith. The relationship between the continuity of apostolic faith and external continuity by the laying in of hands is summed up by Androutsos:

"Both of these are internally related and presuppose one another, and as the apostolic teaching is the basis of apostolic succession, so also the apostolic succession constitutes the external sign that a certain Church is genuine and in agreement with the ancient Church both in teaching and in administration."⁷

At this point the following questions arise as to whether the concept of apostolic succession is exhausted in the correct apostolic teaching alone.⁸ Secondly, whether a deviation from the apostolic teaching deprives a canonically ordained person of the gift of the Spirit entirely?⁹ In answer to the former question Archbishop Stylianos correctly points out that apostolic teaching constitutes the basis of apostolic suc-

1. cf. P. Trembelas, *Dogmatics*, vol. 2, p.390

2. This problem was raised in the pioneering study of Archbishop Stylianos, *The Infallibility of the Church*, pp.61ff.

3. A term coined by St Cyprian of Carthage, (*Letter* LV. 24).

4. A precedent for such synods can indeed be found in the New Testament, in the Council at Jerusalem described in Acts 15. Gathered together the apostles declare "It seemed good to the Holy Spirit and to us" (Acts 15.28).

5. Matthew 18:20.

6. *On the Unity of the Catholic Church*, 5. Taken from bishop Kallistos Ware, "Patterns of Episcopacy in the Early Church and Today; an Orthodox view" in *Bishops but what Kind?*, p.17

7. C. Androutsos, *Dogmatics*, p.281.

8. cf. Archbishop Stylianos Charkianakis, opt. cit., p. 64

9. *ibid.*

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνησης του Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού

Κατά τὸν μῆνα Δεκέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Ἐδέχθη τὸν π. Ἀναστάσιο Μποζίκη καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ ἔκτενως ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησίν του εἰς Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Γεωργίου Βρισβάνης.

–Ἐδέχθη τὴν κα Ἀγγελική Ροδίτη διὰ προσωπικὸ θέμα. Ἐπίσης ἐδέχθη τὸν ἐκ Καλαμάτας Βουλευτὴν Ἰατρὸν κ. Ἐλευθέριον Παπανικολάου συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ἐν Σύνδεδῦ ἐπιχειρηματία κ. Σ. Κωστόπουλον (1-12-03).

–Προήδρευσε τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς τῶν νέων φοιτητῶν διὰ τὴν Θεολογικὴν μας Σχολήν, καὶ συνεζήτησε μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μελῶν τὴν ἔκτακτὴ σειρά μαθημάτων ἐντατικῆς Θεολογίας διὰ μὴ Θεολόγους πτυχιούχους ἄλλων κλάδων, ἢ ὅποια εἰσάγεται διὰ πρῶτὴν φορὰν εἰς τὴν Θεολογικὴν μας Σχολήν (2-12-03).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Νίκο Τζιώτη, ὑπεύθυνον Διευθυντῆ τῶν προγραμμάτων τοῦ ANTI δι' Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ σκέψεις διὰ γόνιμη συνεργασία μετὰ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆ, ἢ ὅποια μέχρι σήμερον, διὰ λόγους τεχνικούς, δέν ἦτο δυνατὴ.

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῆς Μητροπόλεως Μεσογαίας Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἀγγελο Δραπανιώτη συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ἐπίσης Πρεσβύτερον υἱὸν του π. Σωτ. Δραπανιώτη, ἱερατεύοντα εἰς Wollongong, καὶ συνεζήτησε τὴν κατ' ἀπόσπασιν ἐπιστροφὴν τοῦ πρῶτου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας (3-12-03).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ μετὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους πού ἐτελείωσε, ἐγίνε ἐκτενὴς συζήτησις διὰ τὸ ταχύρρυθμὸ πρόγραμμα Θεολογίας διὰ μὴ Θεολόγους, τὸ ὅποιο ἀπεφασίσθη νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 12ης Ἰανουαρίου 2004 (4-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Marrickville. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀπολλωνιάδος, τοῦ

Προξενικοῦ Λιμενάρχου καὶ ἄλλων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εἰς τὸ κοινὸν ἑόρτιον Δεῖπνον (5-12-03).

–Ἐλειτούργησε εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern καὶ ἔχειροτόνησε εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Σωτ. Παπαφιλόπουλον, ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρόν τοῦ π. Ἰω. Γρύλλη. Κατὰ τὴν χειροτονίαν ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος καταλλήλως διὰ τὴν ἱερότητα καὶ τὰς εὐθύναις τῆς ἱερωσύνης σήμερον, ἰδίως εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὀμογενείας, καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τῶν οἰκείων, φίλων καὶ συγγενῶν τοῦ χειροτονηθέντος εἰς ἑόρτιον γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (7-12-03).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Κοσμᾶ Δαμιανίδη ἐκ Πέρθης καὶ συνεζήτησε τὰ τῆς περαιτέρω σταδιοδρομίας του (8-12-03).

–Συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Δορυλαίου κ. Νικάνδρο καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν Ἀδελαΐδι Κληρικούς μας, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε σὲ κοινὸ ἑόρτιο δεῖπνον (11-12-03).

–Ἐλειτούργησε, συνιερουργούντος τοῦ Θεοφ. Νικάνδρου καὶ ἄλλων Κληρικῶν, εἰς τὸν αὐτὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν, ἐν συνεχείᾳ δέ, παρουσία πολλῶν ἐπισήμων (τοῦ Γενικοῦ Προξένου κ. Ἐμμ. Παπαδογιωργάκη, τοῦ Δημάρχου Unley κ. Michael Keenan, τῆς Πολιτειακοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Trish White, κ.ἄ.), ἔθεμελίωσε τὸ Ἡμερήσιο Δίγλωσσο Δημοτικὸ Σχολεῖο (St Spyridon Primary Greek Orthodox School), συγκαρεῖς ὄχι μόνον τὸν ἀκάματον Ἀρχιμ. π. Κυριακὸν Ψάλιον, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον καὶ τὸν παρ' αὐτῷ ἱερατεύοντα Θεολόγον καὶ Πρεσβύτερον υἱὸν του, π. Ἰωάννην μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα, ἀλλὰ καὶ τοὺς γενναιοδῶρως χορηγήσαντας διὰ τὸ ἐν λόγῳ σπουδαῖον ἔργον καὶ ὡς εὐεργέτην ἀναγνωρισθέντας κ. Χρήστον Ἀγγελόπουλον, μετὰ τῆς συζύγου του Δανάης καὶ τῆς οἰκογενείας των. Ἰδιαίτερως ἐτόνισε ὁ Σεβασμιώτατος Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ πρὸς ὅλους, νὰ ἀποφεύγεται ὁ ὅρος «Κολλέγιον» (College) διὰ τὸ ἐν λόγῳ νέο πρότυπον Ἡμερήσιο Δίγλωσσο Σχολεῖον, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως μετὰ τὸ ἐπίσης ἐν Ἀδελαΐδι ἀπὸ μακροῦ λειτουργοῦν Ἡμερήσιον Δίγλωσσον Κολλέγιον τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, τὸ ὅποιο

cession.¹⁰ However, the notion of apostolic succession embraces both the correct confession of faith and the mystical gift of the Holy Spirit, by the laying on of hands which acts as a seal for that Grace. This is crucial since it clearly distinguishes between the sacramental and royal Priesthood.¹¹ The second problematic posed points to the indelible character (*character indelibilis*) of the Sacrament of Ordination. To quote Archbishop Stylianos once again;

“... through the falling away from the apostolic teaching the gift of the Priesthood is obscured in the ordained person and becomes inactive; *it is not lost for ever* however, because it is indispensable for the historical continuity of the Church on earth.”¹²

Consequently, there are two inter-related elements which are implied in the concept of apostolic succession; the apostolic teaching and *phronema*, and the gift of the Holy Spirit bestowed by the laying on of the hands.

Indeed the notion of apostolic succession extends to the remaining clerical orders (the presbyters and deacons) and all the baptised faithful. On the day of Pentecost the gift of the Holy Spirit poured out on all the believers present and not just the twelve apostles.¹³ All the faithful share to a cer-

tain degree to the three-fold ministry of Christ as King, Prophet and Priest. To use a mathematical analogy: apostolic succession is a **vertical line** in that the ordained Priesthood, especially the bishop is the link between the apostles and the local church. Apostolic succession is also a **horizontal line** in that all the faithful participate in the three fold ministry of Christ according to the variety of gifts of the Holy Spirit. When not seen in this light, apostolic succession is reduced to a personal gift that any “two or three” bishops can bestow on another person and not as a ministry in the Church. It is important to remember that the consecration of a bishop is followed by the Divine Liturgy which is offered by the newly ordained bishop.¹⁴ This seemingly ‘minor liturgical’ detail testifies to the fact that the consecration finds its fulfilment, when for the first time that bishop - the one who presides in the Eucharistic assembly - offers to God the eucharist of the *whole* church.

From the above we can see that it is through the notion of apostolic succession that the apostolic faith is transmitted from generation to generation so that the faithful can feel assured that the faith received is whole and identical with the faith once handed down by Christ Himself.

10. *ibid.* 11. *ibid.* 12. *ibid.* 13. cf. Acts 2

14. Hippolytus of Rome, *Apostolic Tradition*, 1,4.

είναι μέσης εκπαιδύσεως, ενώ του Άγ. Σπυρίδωνος είναι στοιχειώδους εκπαιδύσεως, και θά αποτελέσει πολυτιμώτατο επίσης εκπαιδευτικό ίδρυμα, πού θά εφοδιάζει τό Κολλέγιο του Άγ. Γεωργίου μέ καταλλήλως προετοιμασθέντας μαθητάς (12-12-03).

–Ελειτούργησε κατά τήν όλονοκτιάν εν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Redfern καί ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τόν ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Μοναχόν Εὐσέβιον, φοιτητήν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, πρὸς τόν ὁποῖον καί ἀπηύθυνε καταλλήλους παραινέσεις, ὡς πρὸς τήν ἱεράν ἀποστολήν του εἰς τήν ὑπό συγκρότησιν ἀκόμη Ἱεράν Ἀδελφότητα καί Μονήν Παναγίας Παντανάσσης, ἀλλά καί τήν Παροικίαν καί εὐρυτέραν Ὀμογένειαν ὡσαύτως. Μετά τήν ἀγρυπνίαν ἐπηκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθησαν μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Θεοφιλέστατος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ὁ Ἀρχιμ. π. Στέφανος καί ἡ σύν αὐτῶ συνοδεία, οἱ κατά σάρκα συγγενεῖς τοῦ χειροτονηθέντος, ὁ Καθηγητής κ. Μιχ. Ἀντωνιάδης καθώς καί τά ἡγετικά στελέχη ἀλλά καί πολλά μέλη τῆς ἐν Σύνδνῃ Χριστιανικῆς Ἐνώσεως, ὡς καί τό προσωπικόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Σύντομον εὐχαριστήριον προσλαλίαν κατά τήν εὐχαριστήριον ταύτην καί ἐόρτιον τράπεζαν ἀπηύθυνε ὁ Καθηγούμενος π. Στέφανος (13-12-03).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυρίδωνος Kingsford (14-12-03).

–Ἐδέχθη τό εἰδικό Συνεργεῖο διὰ τήν λήψη σέ τηλεοπτικῆ βιντεοκασέτα τοῦ Χριστουγεννιάτικου μηνύματός του διὰ τόν σταθμό ANT1, ἀνταποκρινόμενος εἰς φιλικόν αἴτημα τοῦ ὡς ἄνω ραδιοτηλεοπτικοῦ συγκροτήματος (15-12-03).

–Κατά τό ὑπόλοιπον τοῦ μηνός Δεκεμβρίου παρέμεινε οἰκουρῶν λόγῳ ἰσχυρᾶς ὁσφυσάλιας.

Κατά τόν μήνα Ἰανουάριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Ἐίχε σύσκεψη μετά τῶν Νομικῶν Συμβούλων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπί καιρίων θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός της (2-1-04).

–Ἐἰς τήν αἴθουσα τελετῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἔκοψε τήν Βασιλόπιττα βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἀπολλωνιάδος καί ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς παρισταμένους, ἀνταλλάξας τὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει εὐχάς (4-1-04).

–Βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων διὰ τῆς ρίψεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Ephrany Festival) εἰς τό Yarra Bay, μέ τήν συμμετοχήν ὄλων τῶν ἐν Σύνδνῃ Κληρικῶν μας καί περὶ τῶν 10.000 πιστῶν, μέ ἐπικεφαλῆς ἐπισήμους, δικούς μας καί ξένους, ὅπως ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης κ. Ἰω. Χατζηστέρης, ἐκπροσωπῶν τόν Premier NNO κ. Bob Carr, ἡ κα Παν. Κατσαροῦ, ἐκπροσωποῦσα τόν Γενικό Πρόξενο ἐν Σύνδνῃ, ὁ Δήμαρχος Randwick κ. Dominic Sullivan, ὁ Προξενικός Λιμεναρχῆς κ. Βασ. Τσιρόπουλος, κ.ά. Ἐπηκολούθησε τό καθιερωμένο λαϊκόν πανηγύρι μέ ἀνάλογες ὁμιλίες καί ἐθνικούς χορούς. Τό τραπέζι τῶν ἐπισήμων καί τήν ἐν γένει φιλοξενία εἶχε ἀναλάβει ἐφέτος ἡ Ἑνορία Κοινότης Ἁγ. Ραφαήλ Liverpool (11-1-04).

–Ἐλόγησε τήν ἑναρξήν τοῦ νέου προγράμματος τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς μέ μαθήματα ἐντατικῆς Θεολογίας διὰ πτυχιούχους ἄλλων Σχολῶν (Master of Arts in Theological Studies), διδάξας καθημερινῶς ἀνά δίωρον (12-1-04).

–Ἐδέχθη τήν Δίδα Ἀγγελικῆ Λυραντζῆ (13-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἀφιχθέντα νέο Γενικό Πρόξενο ἐν Σύνδνῃ κ. Ἰω. Ραπτάκη, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπηρετήσει καί παλαιότερα ὡς Πρόξενος ἐν Πέρθῃ (14-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Ἄλεξ. Μαντζαράκη καί τήν μνηστήν του Μιριάμ, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον εὐχὴν διὰ τοὺς ἀρραβῶνας των (15-1-04).

–Ἐδέχθη τόν Θεολόγον-Μοναχόν π. Εὐστράτιον ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἱ. Μονῆς Σίμωνος Πέτρας (16-1-04).

–Ἐχοροστάτησε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Κοιμητηριακόν Ναόν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Rookwood καί ὠμίλησε καταλλήλως (17-1-04).

–Ἐδέχθη τόν νέο Γεν. Πρόξενο κ. Ἰω. Ραπτάκη μετά τῆς συζήτου του Πολυξένης καί τῶν δύο τέκνων αὐτῶν, εὐχηθεῖς εὐλογημένην διαμονήν καί ἄκρως εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ὅπως εἶχε γνωρίσει ἡ Ὀμογένεια ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἰς τό Προξενεῖον τῆς Πέρθης.

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν π. Κων. Βαρυπάτη, ἐπεσκέφθη τό ζεῦγος Δημ. κ. Μ. Σαμίου, πρὸς παρηγορίαν των ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ ἐξαφανίσει τοῦ υἱοῦ των Μιχαήλ (19-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Θεσσαλονίκης Καθηγητῆ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Νῶντα Κριεζῆ μετά τῆς συζήτου του Ζαχαρούλας (20-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Μελβούρνης Οἰκονόμο π. Ἑλ. Τάτση, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ ἐν Redhill συγκροτήματος τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Καμαριανῆς.

–Ἐδέχθη τό ζεῦγος Ἰατροῦ Ἰωάννου καί Φωτεινῆς Ψαρρομάτη, οἱ ὁποῖοι εὐχαριστήσαντες διὰ τήν συμπαραστάση καί τήν κηδείαν τῆς ἀειμνήστου θυγατρὸς των Μαρίας, κατέθεσαν εἰς μνήμην αὐτῆς ποσόν χιλίων δολλαρίων ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (21-1-04).

–Ἐδέχθη τόν π. Ἀναστ. Πέτρου, Κληρικόν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνοδευόμενος ἀπό τόν ἐνταῦθα ὁμοχώριον καί φίλον του κ. Λεονταρίτην (23-1-04).

–Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης, Ἀρχιμ. π. Στέφανος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Μοναχόν καί Διάκονο π. Εὐσέβιο, ἀδελφόν τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐκόμισαν τό πλήρες πρόπλασμα τῶν ὑπὸ ἀνέγερση ὀριστικῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς ἐν Mangrove καί «ἐξενάγησαν» εἰς τοὺς ἐν λόγῳ χώρους τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ Κεντρικά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ κατέθεσαν ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς ἐπιταγήν δύο χιλιάδων δολλαρίων, παρὰ τήν τεραστίαν δαπάνην, ἡ ὁποία θά ἀπαιτηθεῖ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων. Ὅμως διὰ τόν ἱερόν αὐτόν σκοπὸν θά πραγματοποιηθοῦν προσεχῶς ἀνάλογες ἐκδηλώσεις πρὸς συλλογὴν χρημάτων, κατά τίς ὁποῖες θά παρουσιασθεῖ καταλλήλως τό ἀριστουργηματικόν ὄντως εἰς τήν ὄλην σύνθεσιν τοῦ πρόπλασμα (μακέττα) τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης (28-1-04).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μέ τόν Κληρον καί τοὺς λοιποὺς ἐπιτελικούς συνεργάτας εἰς τό κοινόν ἐόρτιον Δείπνον τῆς Ἑνορίας (29-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Νικ. Τοῖγκο καί δώρισε αὐτόν εἰς τὰ ἐν Μελβούρνη Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (30-1-04).

–Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Δέρβης ἐξέδραμε μετά τοῦ ζεύγους Καθηγητοῦ Κριεζῆ καί τοῦ ζεύγους τοῦ ἐν Μελβούρνη Γενικοῦ Προξένου κ. Ἑλ. Κουβαριτάκη, σέ προσκύνημα εἰς τήν Ἱ. Μονή Παναγίας Γοργοπηκίου (30-1-04).

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατά τόν μήνα Δεκέμβριον 2004 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Παρέστη εἰς Ἱερατικὴν Σύναξιν τῶν Ἱερέων τῆς Μελβούρνης καί ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς διὰ λειτουργικά θέματα.

–Ἐδέχθη τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον μετά τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας Ἁγ. Ἰωάννου Carlton (1-12-03).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως, τόν Ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ν. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μελβούρνης, μέλη τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου Thornbury καθώς καί τόν Ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ π. Ἰωάννην Δάγκαρην (2-12-03).

–Ἐδέχθη τοὺς Ἀρχιμ. π. Παναγιώτην Στυλιανόπουλον, Ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Δημητρίου Ascot Vale καί Αἶδεσ. π. Διονύσιον Ράλλην, Ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Richmond (3-12-03).

–Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάτρουός του Ἁγ. Σεραφεῖμ, Ἐπισκόπου Φαναρίου, ελειτούργησε εἰς τήν Ἱ. Μονήν «Ἄξιον ἔστιν» καί ἐν συνεχείᾳ μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Δέρβης καί πολλῶν Ἱερέων, παρεκάθησεν εἰς γεῦμα πρὸς τιμὴν του (4-12-03).

–Ἐδέχθη τόν κ. Σωτήρη Χατζηκυριάκου, Προϊστάμενον τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Κύπρου.

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη, συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἱ. Βήματος, εἰς τόν Ἑσπερινόν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Marrickville (5-12-03).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν (6-12-03).

–Ελειτούργησε και εκήρυξε εις τόν Ἰ. Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown (7-12-03).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. Πρωτ. π. Ἄγγελον Δραπανιώτην (8-12-03).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Νικόλαον Σταυροπούλου καί ἐν συνεχείᾳ τό Διοικητικόν Συμβούλιον μετὰ τοῦ Ἱερ. Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ταξιάρχου Μιχαῖλ Νth Sydney.

–Προήδρευσε συνεδριάσεων α) τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο., β) τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου καί γ) τῆς Ἐπιτροπῆς ἑορτασμοῦ τῶν Θεοφανείων (9-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καί εκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Kingsford. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν μετὰ τοῦ ἐκκλησιασματος στό καθιερωμένο κοινόν δεῖπνο καί ἐπέδωκεν ἀναμνηστικὰς πλακέτας εις διαφόρους Ἑνορίτας διὰ τὴν προσφοράν των εις τὴν Ἑνορίαν, καθὼς καί ἐπαίνους εις ἀριστεύσαντας μαθητὰς τοῦ Κολλεγίου εις τό μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν (11-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ μετὰ τῶν Ἱερέων καί τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, ἐπεσκέφθησεν εις τὴν οἰκίαν του τόν ἀσθενούντα κ. Σωκράτην Σωκράτους, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (12-12-03).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἰ. Βήματος, κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν καί τὴν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ Μοναχοῦ Εὐσεβίου τῆς Ἰ. Μονῆς Παντανάσσης, εις τόν Ἰ. Καθεδρικόν Ναόν.

–Παρέστη εις τὴν ἑτησίαν ἑσπερίδα τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας Ν.Ν.Ο. καί ὠμίλησε καταλλήλως (13-12-03).

–Παρεκάθησεν εις τὴν συνεδρίασιν τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος Ν.Ν.Ο. (15-12-03).

–Παρεκάθησεν εις τὴν συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

–Παρέστη, ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, εις τὴν ἀποχαιρετιστήριον δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εις Σύδνεϋ κ. Εὐαγ. Δαμιανάκη (16-12-03).

–Προέστη τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως τῶν Ἱερέων τῆς Ν.Ν.Ο. (19-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta.

–Παρηκολούθησε τὴν ἑτησίαν ἐκδήλωση τῶν Χριστουγεννιάτικων Καλάντων, εις τό πάρκο δίπλα στήν Ἰ. Ἀρχιεπισκοπή, καί εις τό τέλος ὠμίλησε καταλλήλως, διαβιβάσας τὰς εὐχὰς τοῦ ἀσθενούντος Ποιμενάρχου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ (21-12-03).

–Προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος, ἀειμνήστου Σωκράτη Σωκράτους, ὠμίλησε καταλλήλως, καί διεβίβασε τὰ θερμά συλλυπητήρια εις τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλειπόντος, τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ.

–Ἐδέχθη τόν ἐκ τῆς Ἰ. Μονῆς Σιμωνόπετρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους Μοναχόν Εὐστράτιον (23-12-03).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μ. Ὁρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Θείας Λειτουργίας, εις τόν Ἰ. Καθεδρικόν Ναόν (24-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἀνέγνωσε τό ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις Μήνυμα τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ, εις τόν Ἰ. Ναόν Ἁγ. Νικόλαου Marrickville (25-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καί εκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινόν εις τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἁγίου Στεφάνου Hurlstone Park (26-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν (27-12-03).

–Προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας εις τόν Ἰ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου Rose Bay τοῦ ἀειμνήστου Διονυσίου Κομινάτου, ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τοῦ Ἰδρύματος γιὰ παιδιὰ μέ ἐιδικῆς ἀνάγκης Estia Foundation τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς (30-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καί εκήρυξε εις τό παρεκλήσιον τοῦ Ἁγ. Βασιλείου τοῦ Ἰδρύματος τῶν Γηροκομείων τῆς Βασιλειάδος καί ἐν συνεχείᾳ εις τὴν μεγάλη αἴθουσα, παρουσία τῶν τροφίμων, τοῦ προσωπικοῦ καί πλήθους ἐπισκεπτῶν, εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιττα, ὠμίλησε καταλλήλως καί διεβίβασε τὰς ἐπὶ τῷ νέφῳ ἔτει εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας (31-12-03).

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 2004 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε, εκήρυξε καί ἐτέλεσε τὴν ἐπὶ τῷ νέφῳ ἔτει Δοξολογίαν εις τόν Ἰ. Ναόν Ἁγίων Πάντων Belmore (1-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν Ἰ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Earlwood.

–Τό ἑσπέρας παρέστη εις τὴν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου κοπήν τῆς Βασιλόπιττας τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς (4-1-04).

–Ἐπεσκέφθη, μετ' ἄλλων μελῶν τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τοὺς χώρους εις τό Yarra Bay, ὅπου θὰ τελεσθεῖ ἡ κατάδουσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

–Ἐδέχθη τόν κ. Damian Smith, ἀπόφοιτον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης μετὰ τῆς μνηστῆς του Πατρούλας Μανωλοπούλου (5-1-04).

–Ἐλειτούργησε, εκήρυξε καί ἐτέλεσε τόν Μ. Ἁγιασμόν εις τόν Ἰ. Καθεδρικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern (6-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου Jervis Bay καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν μετὰ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν σέ κοινόν γεῦμα (7-1-04).

–Ἐπεσκέφθη τὴν Ἑνορία-Κοινότητα Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown καί ἐπιθεώρησε τὰς ἐργασίας μαρμαροστρώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (8-1-04).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρέστη εις τὴν τελετὴν τῆς καταδούσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εις τό Yarra Bay καί ἐν συνεχείᾳ παρηκολούθησε τό ἑορταστικόν πρόγραμμα (11-1-04).

–Παρεκάθησε εις τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah (13-1-04).

–Παρεκάθησεν εις γεῦμα, τό ὅποιον παρέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Γενικοῦ Προξένου ἐν Σύδνεϋ κ. Ἰωάν. Ραπτάκη (14-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐξ Ἁγίου Ὁρους Μοναχόν π. Εὐστράτιον (15-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ἰ. Κοιμητηριακόν Ναόν Ἁγ. Ἀθανασίου Rookwood καί εις τό τέλος ἐτέλεσε πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ πάντων τῶν ἀναπαυομένων Ὁρθοδόξων ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ (18-1-04).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Ἄγγελον Δραπανιώτην.

–Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ εἰδικοῦ καλοκαιρινοῦ Προγράμματος Σπουδῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, παρέδωσε δίωρον μάθημα Λειτουργικῆς (15-1-04).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Χρῆστο Παπαγεωργίου, Ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ Ἰ. Ναοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου Brunswick Vic. (20-10-04).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Ἰωάν. Δάγκαρην, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἰ. Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Thornbury, μετὰ μελῶν τῆς Φιλοπτώχου καί συνεζήτησαν τὰ ἀναφεύμενα προβλήματα μεταξύ των.

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τοὺς ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ.κ. Σπύρο Ζάρκον καί Γεώργιο Λαμπρόπουλον, καθὼς καί τὸν τελειόφοιτο κ. Κοσμᾶ Ζήση.

–Ἐδέχθη τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοῦ Ἰ. Ναοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Carlton καί συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα τὴν Ἑνορίαν (21-1-04).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἰ. Μονῆς «Ἄξιον Ἐστίν» Northcote (22-1-04).

–Ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τοὺς κ. Ἰωάν. Κολοκυθᾶ καί τὰς κυρίας Παρασκευῆ Κυριακοπούλου καί Μαρία Παπουλίδου, ἐκ τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Ἐλευθερίου Brunswick (23-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν Ἰ. Ναόν Ἁγ. Τριάδος Richmond Vic. Μετὰ ταῦτα, προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εις γεῦμα μετὰ τοῦ Συμβουλίου καί ἄλλων συνεργατῶν τῆς Ἑνορίας (25-1-04).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ν.Ν.Ο. (27-1-04).

–Παρεκάθησεν εις τὴν συνεδρίασιν τῆς συσταθείσης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀναστάσεως Κυρίου Kogarah (28-1-04).

–Ἐδέχθη τόν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀφιχθέντα δι ἐξομολόγησιν, Ἱερομόναχον π. Σπυριδῶνα (31-1-04).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησης του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ**

Κατά τὸν μῆνα Δεκέμβριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern παρέστη μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ εἰς ἱερατικὴν σύναξιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ἡ ἔναρξις Σεμιναρίων διὰ τοὺς ἱερεῖς, τῶν ὁποίων θὰ ἐπιμελεῖται ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος.

–Τὴν μεσημβρίαν ἡ Φιλόπτωχος τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Ναοῦ παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν οἱ δύο Ἐπίσκοποι καὶ ὅλος ὁ ἱερός Κλήρος (1-12-03).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Εὐάγ. Εὐαγγέλου ἀπεσπασμένον διδάσκαλον ἐξ Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston διὰ προσωπικόν του θέμα (2-12-03).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Γεώργιον Ζιώγαν, συνταξιούχον καθηγητὴν Θεολογίας ἐξ Ἑλλάδος συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλία Χρυσικοῦ ἐντέθεν, τοὺς ὁποίους μετὰ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκοῦνη ἐξενάγησαν εἰς τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Μελβούρνη: Γηροκομεῖον ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, Κολλέγιον Ἁγίου Ἰωάννου, Κέντρον Προνοίας καὶ Ἱεράν Μονὴν ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν ἐπὶ τῆς μνήμῃ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (3-12-03).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν πού ἐτέλεσεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ διὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης διεβίβασεν πρὸς τὸν ἑορτάζοντα τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Παρεκάθησεν μετὰ τὸ ἑορτάζοντος καὶ κληρικῶν τῆς πόλεως τῆς Μελβούρνης εἰς τράπεζαν, τὴν ὁποίαν παρέθεσεν ἡ Φιλόπτωχος τῆς Ἱεράς Μονῆς.

–Προέστη συνεδρίασεως τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου (4-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ παρεκάθησεν εἰς δείπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τὸ Ἑνοριακὸν Κέντρον (5-12-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville. Τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὸν Ἑσπερινὸν ἐτέλεσεν εἰς σκηνὴν τοποθετηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ χώρου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐθεμελιώθη ἤδη ὁ νέος ναὸς καὶ ἤρχισε νὰ κτίσεται. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλεστάτου εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (6-12-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville (7-12-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῆς Κεντρ. Νεολαίας (8-12-03).

–Ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον του τοὺς αἰδ. π. Ἀθανάσιον Τριανταφύλλου καὶ Βοjan Popon καὶ τοὺς κ. κ. Ἰωάννην Βουρδαμῆν

καὶ Βασίλειον Μιχαλόπουλον μετὰ τῶν ὁποίων συνεζήτησε τὸ πρόβλημα τοῦ κ. Β. Μιχαλόπουλου.

–Παρέστη καὶ ὠμίλησεν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐπὶ τῆς λήξει τῶν μαθημάτων εἰς τὸ Ivanhoe Civic Centre (9-12-03).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Σερ. Βασιλόπουλον, ὑποψήφιον διὰ τὴν Θεολ. Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Σύνεδν (10-12-03).

–Ἐδέχθη τοὺς αἰδ. π. Ἐλευθέριον Τάτσην καὶ κ. Κ. Κόντην καὶ συνεζήτησαν λεπτομερείας τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill.

–Ἠκολούθησε συνεδρίασις μετὰ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Παναγιώτου Στυλιανοπούλου διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ascot Vale, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Προνοίας τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς.

–Τὴν μεσημβρίαν παρέστη εἰς τὸ χριστουγεννιάτικον γεῦμα τῶν ἡλικιωμένων εἰς τὴν αἴθουσα τῆς Ἱεράς Μονῆς τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote. Ὄμιλησε καταλλήλως καὶ διεβίβασε εἰς ὅλους τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Εἰς τὸ γεῦμα παρέστη ὁ Κοινοπολιτειακὸς βουλευτὴς τῆς περιοχῆς κ. Martin Ferguson.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν, ἐπὶ τῆς μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθούτου τοῦ θαυματουργοῦ, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg (11-12-03).

–Ἐπὶ τῆς μνήμῃ τοῦ Ἁγ. Σπυριδωνος, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton (12-12-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern καὶ ἐτέλεσε μνημόσυνο διὰ τὰ θύματα τῆς πόλεως τῶν Κολαβρῦτων κατὰ τὴν Γερμανικὴν Κατοχὴν. Ἐφέτος συνεπληρώθησαν ἐξήντα ἔτη ἀπὸ τὸ τραγικὸν γεγονός κατὰ τὸ ὁποῖο ἐξετελέσθησαν 1350 ἄνδρες ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω (14-12-03).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἠλικιωμένων τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale παρουσίᾳ καὶ τοῦ κ. Κ. Κόντη καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τὸ δημιουργηθέν πρόβλημα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Μιχαῖλ Χριστοδούλου (15-12-03).

–Μετέβη εἰς τὴν Βασιλειάδα, ὅπου παρέστη εἰς ἑκτακτὴν συνεδρίασιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Θεοδώρου Χατζῆ καὶ τῶν κ.κ. Κ. Κόντη, Ἀ. Γεωργίου καὶ ἱατροῦ Δ. Σταμπουλάκη, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀνεγειρομένην νέαν πτέρυγαν αὐτοῦ (17-12-03).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Templestowe. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρηκολούθησε τὴν ἑορτὴν λήξεως τῶν μαθημάτων Κατηχητικοῦ Σχολείου καὶ ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς γονεῖς. Ἀκολούθησε γεῦμα εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησε μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τὴν αἴθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

–Παρηκολούθησε τὴν ἐκδήλωσιν τῶν Καλάντων πού ὀργανώνει ἡ Ἱερά ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ 20ὴν φορὰν ἐφέτος εἰς τὸ Festival Hall. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ὁ Θεοφιλέστατος ἀπῆλυσε

Στιγμιότυπα ἀπὸ τῆς ἐκδήλωσιν τῶν καλάντων ἐστὴν Μελβούρνη. Διακρίνονται ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας καθὼς καὶ τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου πού παρηκολούθησε τὸ ὅλο πρόγραμμα εἰς τὸ Festival Hall (21-12-03).

χαριτισμόν εις τό πλήθος πού τήν παρηκολούθησε καί διεβίβασε τās εὐχās τού Σεβασμιωτάτου διά τὰ Χριστούγεννα καί τό Νέον Ἔτος (21-12-03).

–Ἐδέχθη τόν αἰδ. π. Σταύρον Παπαδημητρίου, ἐπισκέπτῃν ἱερέα ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης (24-12-03).

–ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ: Τό πρωῖ ἐλειτούργησε καί ἀνέγνωσε τό ἐπί τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων Μήνυμα τού Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Στυλιανοῦ, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne (25-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Ἐλεούσης Bacchus Marsh.

Τό ἀπόγευμα ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Γοργουπηκού Geelong, προσεκίνησε καί εὐχήθη χρόνια πολλά εἰς τήν Καθηγουμένην καί τās ἀδελφάς τῆς Μονῆς (26-12-03).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh. Μετά τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τού Ἱεροῦ Ναοῦ (28-12-03).

–Παρεκάθησεν μετά τῶν μελῶν τού Board εἰς τό χριστουγεννιάτικο γεῦμα τῆς ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΣ. Εὐχήθη εἰς τούς γέροντες τὰ χρόνια πολλά καί διεβίβασε τās εὐχās τού Σεβασμιωτάτου (30-12-03).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τού Ἑσπερινοῦ, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Βασιλείου Brunswick. Ἐν συνεχείᾳ παρέστη εἰς τήν ἐκδήλωσιν τῆς καλῆς βραδυᾶς τῆς Ἑνορίας τού Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner (31-12-03).

Κατά τόν μῆνα Ἰανουάριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Βασιλείου Brunswick καί ἐν συνεχείᾳ ἐχοροστάτησεν εἰς τήν Δοξολογίαν ἐπί τῷ Νέῳ Ἔτει καί εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν βασιλόπιττα.

–Παρέκαθησεν εἰς γεῦμα εἰς τήν οἰκίαν τού αἰδ. π. Ἀθανασίου Τριανταφύλλου, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας (1-1-04).

–Μετέβη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Γοργουπηκού Geelong καί ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν πανηγυρικήν Θεῖαν Λειτουργίαν, εἰς τό σπήλαιον τού Ὁσίου Σεραφείμ τού Σάραφ, ἐπί τῆς μνήμῃ αὐτοῦ καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τήν μοναστηριακὴν τράπεζαν καί παρεκάθησεν ἐν αὐτῇ μετά τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς καί ἄρκετῶν προσκυνητῶν.

–Τό ἑσπέρας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν βασιλόπιττα, παρουσία ἑκατοντάδων πιστῶν. Ὁμίλησε καταλλήλως καί διεβίβασε τās εὐχās τού Σεβασμιωτάτου καί ἐν συνεχείᾳ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους τήν βασιλόπιττα (2-1-04).

–Τό πρωῖ ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner.

–Τήν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετά τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τό Ἑνοριακόν Κέντρον παραπλεύρως τού Ἱεροῦ Ναοῦ (4-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Θεοφανείων Frankston καί ἐτέλεσε τόν Μέγα Ἁγιασμόν τῶν Φώτων. Ἐν συνεχείᾳ κατῆλθεν εἰς τήν προκυμαίαν καί παρουσία πλήθους πιστῶν ἐτέλεσε τόν καθιερωμένον Ἁγιασμόν καί ἔρριψε τόν σταυρόν εἰς τήν θάλασσαν, τόν ὅποιον ἀνέσυρε ὁ νεαρός Παναγιώτης Κούνας, ὁ ὅποιος ἔλαβε ὡς δῶρον χρυσοῦν ἐπιστήθιον σταυρόν.

–Μετά τήν τελετὴν τῆς καταδύσεως παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετά τῶν ἐπισήμων εἰς τό Ἑνοριακόν Κέντρον.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου Carlton (6-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Ἰωάννου Carlton (7-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne. Μετά τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας μετέβη εἰς τήν προβλήτα τού Station Pier, Port Melbourne, ὅπου προέστη τῆς τελετῆς τού Ἁγιασμοῦ καί τῆς Καταδύσεως τού Τιμίου Σταυροῦ, μέ τήν συμμετοχὴ τού ἱεροῦ Κλήρου Μελβούρνης. Τόν σταυρόν ἀνέσυρε ὁ νεαρός Ἐμμανουήλ

Σπυρόγλου. Εἰς τήν τελετὴν παρέστησαν ὁ κ. Πέτρος Γεωργίου, Βουλευτῆς τῆς περιοχῆς Κοογong ἐκπροσωπῶν τόν Πρωθυπουργόν τῆς Αὐστραλίας κ. John Howard, ὁ κ. Mark Latham ἀρχηγός τῆς Κοινοπολιτειακῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. John Thwaites, ἐκπροσωπῶν τόν Πρωθυπουργόν τῆς Βικτωρίας κ. Steve Bracks, ὁ κ. Robert Doyle, ἀρχηγός τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τῆς Βικτωρίας, ὁ κ. Michael Danby, Βουλευτῆς τῆς περιοχῆς Melbourne Ports, ὁ κ. Κ. Κόντης, Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑνοριῶν καί Κοινοτήτων, μετά τῆς συζύγου του, κ.ἀ., καθώς καί πλήθος ὁμογενῶν ὑπερβαίνον τās 15,000 (11-1-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τού Ἁγ. Ἀντωνίου Sunshine (16-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τού Ἁγίου Ἀντωνίου Sunshine.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τού Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale. Μετά τό πέρασ τού Ἑσπερινοῦ εἰς τήν αἴθουσαν ὅπισθεν τού Ἱ. Ναοῦ παρεκάθησεν εἰς δείπνον παρατεθέν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου (17-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τού Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale. Τήν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσαν ὅπισθεν τού Ἱεροῦ Ναοῦ (18-1-04).

–Τό πρωῖ ἐδέχθη τόν αἰδ. π. Ἐμμανουήλ Ζαΐκην ἐκ Port Pirie μετά τῆς οικογενείας αὐτοῦ (21-1-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Καμαριανῆς Red Hill καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετά τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος εἰς τήν αἴθουσαν ὅπισθεν τῆς Ἱ. Μονῆς (25-1-04).

–Ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Γοργουπηκού Geelong (26-1-04).

–Τήν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μέ τὰ μέλη τού Συλλόγου Ἡλικιωμένων τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης Malvern εἰς τήν αἴθουσαν παραπλεύρως τού Ἱεροῦ Ναοῦ (27-1-04).

–Τό ἑσπέρας ὑπεδέχθη εἰς τό ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Στυλιανόν προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ (28-1-04).

–Τό ἑσπέρας παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι, κατά τήν Ἀκολουθίαν τού Ἑσπερινοῦ, κατά τόν ὅποιον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton (29-1-04).

–Τό πρωῖ ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton (30-1-04).

–Τό πρωῖ μετά τού ἐντιμ. κ. Ἐλευθερίου Κουβαριτάκη, Γενικοῦ Προξένου καί τού ζεύγους Ἐπαμεινώνδα καί Ζαχαρούλας Κριεζῆ ἐπεσκέφθησαν τό Γηροκομεῖον ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ καί ἐξεναγήθησαν εἰς τούς χώρους αὐτοῦ.

–Τό ἑσπέρας συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρέστη εἰς τούς ἀρραβῶνας τού Χρήστου Κόντη καί τῆς Ὑπαπαντῆς Τρικιλῆ (31-1-04).

Ἀπό τό Χριστουγεννιάτικο Γεῦμα τῶν ἠλικιωμένων εἰς τήν αἴθουσα τού Ἑνοριακοῦ Κέντρο τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern Μελβούρνης (27-1-04).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησης του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου** **Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατά τον μήνα Δεκέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

– Συμμετέσχεν εις τήν συνεδρίασιν τής Φιλοπτώχου Άδελφότητος τής Ένορίας-Κοινότητος Άγίου Άντωνίου Prospect (1-12-03).

– Πρήδρευσε συνεδριάσεως τής Κεντρικής Φιλοπτώχου Άδελφότητος (2-12-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τής Όργανωτικής Έπιτροπής διά τούς έορτασμούς τών Θεοφανίων 2004 (3-12-03).

– Έχοροστάτησε και έκήρυξε, κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν τής έορτής τής Άγίας Βαρβάρας, εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Παντελεήμονος Glenelg (4-12-03).

– Τήν πρωϊαν άνεχώρησε διά Ντάργουιν, ίνα συμμετάσχη εις τούς έορτασμούς τής πανηγύρεως τής Ένορίας-Κοινότητος Άγίου Νικολάου. Εις τό άεροδρόμιον Ντάργουιν τόν ύπεδέχθησαν ό Ίερ. Προϊστάμενος, τό Διοικητικόν Συμβούλιον και άλλοι όμογενείς.

– Παρεκάθησεν εις γεύμα, παρατεθέν ύπό του Προέδρου τής Ένορίας-Κοινότητος Άγίου Νικολάου κ. Ίωάννου Νικολάκη έν τή οικία του.

– Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Έσπερινόν εις τόν έορτάζοντα Ί. Ναόν Άγ. Νικολάου (5-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν πανηγυρίζοντα ως άνω Ίερόν Ναόν και, έν συνεχεία, εύλόγησε τήν έόρτιον τράπεζαν, μεταφέροντας εύχας και εύλογίας του Σεβασμιωτάτου.

– Παρεκάθησεν εις δείπνον, παρατεθέν ύπό του Προέδρου του Μακεδονικού Συλλόγου Ντάργουιν κ. Ευστρατίου Πούλου έν τή οικία του, μετά τών λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου (6-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Νικολάου Ντάργουιν.

– Τό έσπέρας έδέχθη τας έξομολογήσεις τών πιστών (7-12-03).

– Καθ' όλην τήν διάρκειαν τής ήμέρας έδέχθη τούς πιστούς εις τό Μυστήριον τής Ίεράς Έξομολογήσεως (8-12-03).

– Παρεκάθησεν εις πρωϊόν, παρατεθέν ύπό του Άρχοντος Ρεφενδαρίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Έντιμ. κ. Ίωάννου Άνοικτομάτη, έν τή οικία του, άναχωρήσας τήν μεσημβρίαν διά τήν έπιστροφήν εις Άδελαιδα.

– Τήν έσπέραν, παρηκολούθησε τήν εκδήλωσιν άποφοιτήσεως τών τελειοφοίτων μαθητών και μαθητριών του Έλληνορθόδοξου Κολλεγίου τής Ένορίας-Κοινότητος Άγίου Γεωργίου Thebarton «Άγιος Γεώργιος», ή όποία έλαβε χώραν εις τήν αίθουσαν Arts and Sports Centre του Κολλεγίου (9-12-03).

– Συμπροσευχήθηκε μετά του Σεβασμιωτάτου, όστις έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Έσπερινόν εις τόν έορτάζοντα Ίερόν Ναόν Άγίου Σπυρίδωνος Unley (11-12-03).

– Συλλειτούργησε μετά του Σεβασμιωτάτου, όστις προεξήρχε κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν εις τόν πανηγυρίζοντα ως άνω Ίερόν Ναόν. Μετά τό πέρας τής Θεϊας Λειτουργίας, παρεκάθησε μετά του Σεβασμιωτάτου, εις τήν έόρτιον τράπεζαν. Μετά ταύτα, συμπροσευχήθηκε μετά του Σεβασμιωτάτου, όστις έτέλεσε τήν Ίεράν Άκολουθίαν του Άγιασμού και τής τοποθετήσεως του θεμελίου λίθου, ύπό του Σεβασμιωτάτου και τής Υπουργού Παιδείας τής Κυβερνήσεως τής Νοτίου Αύστραλίας, Έριτ. κ. Trish White, διά τό Έλληνορθόδοξον Ήμερήσιον Δίγλωσσον Δημοτικόν Σχολειον τής ως άνω Ένορίας-Κοινότητος, του όποιου ή λειτουργία, διά τας τέσσαρας πρώτας τάξεις αυτού, άρχεται από του σχολικού έτους 2004. Εις τήν τελετήν του Άγιασμού και τής θεμελιώσεως παρέστησαν, επίσης, εκπρόσωπος του Άρχηγου τής Άντιπολιτεύσεως, ό Δήμαρχος του Unley κ. Michael Keenan και άλλοι πολιτειακοί παράγοντες.

– Τό άπόγευμα προέπεμψε τόν Σεβασμιώτατον εις τό άεροδρόμιον, έπιστρέφοντα εις Σύνδεν (12-12-03).

– Εύλόγησε Χριστουγεννιάτικο γεύμα τών Συνταξιούχων τής Ένορίας-Κοινότητος Άγ. Γεωργίου Thebarton, μεταφέροντας εύχας και εύλογίας του Σεβασμιωτάτου (13-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Άντωνίου Prospect (14-12-03).

– Προήδρευσε συσκέψεως, εις τό Έλληνορθόδοξον Κολλέγιον «Άγιος Γεώργιος», μετά του Προέδρου και του Διευθυντού του Διοικητικού Συμβουλίου, Έντιμ. κ. Βασ. Ταλιαντζή και Αιδεσ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Διογένους Πατσούρη άντιστοιχώς, και του Διευθυντού του Κολλεγίου κ. Κ. Φωτιάδου (15-12-03).

– Έδέχθη νέους και νέες τής Ένορίας Άγίου Παντελεήμονος Glenelg, συνοδευομένους ύπό του Ίερ. Προϊσταμένου, Αιδεσ. π. Π. Φωτάκη, οι όποιοι έψαλαν τά Κάλαντα.

– Έδέχθη νέους και νέες τής Ένορίας Άγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Athelstone, οι όποιοι, επίσης, έψαλαν τά Κάλαντα.

– Έδέχθη εις συνεργασίαν τούς Πρόεδρον και Γραμματέα τής Ένορίας-Κοινότητος Άγίου Άντωνίου Prospect, κ.κ. Στ. Σταυρόπουλον και Κ. Ντάλλαν άντιστοιχώς (16-12-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τής Όργανωτικής Έπιτροπής διά τούς έορτασμούς τής Κεντρικής Νεολαίας επί τή μνήμη του Προστάτου τής Άγίου Στεφάνου (17-12-03).

– Προήδρευσε συνεδριάσεως τής Όργανωτικής Έπιτροπής διά τούς έορτασμούς τών Θεοφανίων 2004.

– Έδέχθη νέους και νέες τής Ένορίας-Κοινότητος Προφήτου Ήλιου Norwood, οι όποιοι έψαλαν τά Κάλαντα.

– Έδέχθη νέους και νέες τής Ένορίας Άγίου Άνδρέου Noarlunga, συνοδευομένους ύπό του Ίερατικής Προϊσταμένου αυτής, Αιδεσ. π. Κων. Σκουμπορδή, οι όποιοι, επίσης, έψαλαν τά Κάλαντα (18-12-03).

– Προσκληθείς, έπεσκέφθη, εις τήν οικίαν των, τόν Αιδεσ. π. Milorad Jovicic, Ίερ. Προϊστάμενον του Ί. Ναού Άγίου Σάββα τής Σερβικής Έκκλησίας έν Άδελαιδι, και τήν οικογένειάν του, και έτέλεσε τήν παραδοσιακήν Σερβικήν Άρτοκλασίαν Slava, επί τή μνήμη του Άγίου Νικολάου (19-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ί. Ναόν Άγίου Γεωργίου Thebarton, μετά δε τό πέρας τής Θεϊας Λειτουργίας εύλόγησε τήν παρατεθεισαν τράπεζαν.

– Τό έσπέρας, παρηκολούθησε τήν Χριστουγεννιάτικη εκδήλωσιν τής Νεολαίας τής Ένορίας-Κοινότητος Προφήτου Ήλιου Norwood, όμιλήσας έπικαίρως (21-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Παντελεήμονος Glenelg (24-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξε, κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν τών Χριστουγέννων, εις τόν Ί. Ναόν Γεννήσεως του Χριστού Port Adelaide, μετά δε τό πέρας τής Θεϊας Λειτουργίας έπεσκέφθη, εις τήν οικίαν του, τόν έορτάζοντα Ίερ. Προϊστάμενον τής Ένορίας-Κοινότητος, Αιδεσ. π. Χρήστον Κελίδην, και εύλόγησε τήν παρατεθεισαν τράπεζαν (25-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξε, κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν τής Συνάξεως τής Υπεραγίας Θεοτόκου, εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Athelstone (26-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξε, κατά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν επί τή μνήμη του Άγίου Πρωτομ. Στεφάνου, Προστάτου τής Κεντρικής Νεολαίας, εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Άνδρέου Noarlunga, όπου παρευρέθησαν νέοι και νέες τών Ένοριών-Κοινοτήτων τής Τρίτης Άρχιεπισκοπικής Περιφέρειας. Μετά τό πέρας τής Θεϊας Λειτουργίας, εύλόγησε γεύμα-BBQ, προσφερθέν, διά τήν Νεολαίαν, ύπό του Ένοριακού Συμβουλίου και τής Φιλοπτώχου Άδελφότητος τής όμωνύμου Ένορίας, καθώς, επίσης, και τίς εκδηλώσεις, που άκολούθησαν, τής Κεντρικής Νεολαίας (όμιλία, συζήτηση, συντροφιά, παιγνίδια έσωτερικού και έξωτερικού χώρου κ.ά.) (27-12-03).

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ίερόν Ναόν Γεννήσεως του Χριστού Port Adelaide, όπου έτέλεσε τό 40ήμερον Μνημόσυνον του άειμνήστου Γεωργίου, αδελφου του Ίερατικής Προϊσταμένου τής Ένορίας-Κοινότητος, Αιδεσ. π. Χρήστου Κελίδου (28-12-03).

– Παρηκολούθησε Πρωτοχρονιάτικη εκδήλωσιν τής Ένορίας-Κοινότητος Άγ. Άντωνίου Prospect, όπου όμιλησε διά τήν σωτηριολογικήν σημασίαν του χρόνου (31-12-03).

Κατά τον μήνα Ίανουάριον ό Θεοφιλέστατος:

– Έλειτούργησε και έκήρυξεν εις τόν Ίερόν Ναόν Άγίου Παντελεήμονος Glenelg, τελέσας έν συνεχεία και τήν δοξολογίαν επί τω νέω έτει και όμιλήσας διά τόν Μέγα Βασίλειον και τόν «Άη-Βασίλην» (1-1-04).

– Εύλόγησεν επί τω νέω έτει τήν Βασιλόπιττα, εις τό προαύλιον

των Γραφείων της Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου (Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν Ὁρθοδόξων), τῶν Ἀρχόντων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ πλήθους κόσμου (2-1-04).

–Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ κ. Θεοδ. Κελίδου, υἱοῦ τοῦ Αἰδ. π. Χρήστου Κελίδου, μετὰ τῆς διδος Νικολέτας Γιάννη.

–Ἀνεχώρησε διὰ Πέρθην, (3-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πέρθης. Συμπροσευχήθηκαν κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν πλήθος συνέδρων τοῦ 24ου Συνεδρίου Κρητῶν Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλανδίας. Μετέφερον εἰς τὸ Ἐκκλησίασμα τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰδικῶς δὲ πρὸς τοὺς συνέδρους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου (4-1-04).

–Ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καὶ ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πέρθης (5-1-04).

–Ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καὶ ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν τῶν Θεοφανίων εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νεκταρίου Dianella, παρουσία τοῦ Ἐντιμ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Θεοδώρου Μιχαλοπούλου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου (6-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Forrestfield καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τὴν ἐόρτιον τράπεζαν (7-1-04).

–Εὐλόγησεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὴν Βασιλόπιττα, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσία τοῦ Ἐντιμ. Προξένου, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου (Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν Ὁρθοδόξων) καὶ πολλῶν συμπαροίκων.

–Προήδρευσε συνάξεως τῶν Ἱερέων καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτὰν διοικητικὰ θέματα.

–Ἐδέχθη τὸν κ. Νικόλαον Τουφεξῆν, Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πέρθης, ὅστις τὸν ἐνημέρωσε διὰ θέματα τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (8-1-04).

–Ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (9-1-04).

–Ἐδέχθη τὸν Μοναχὸν Εὐστράτιον Σιμωνοπετρίτην (10-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Προεξήρχε, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου (Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν Ὁρθοδόξων) εἰς τὴν τελετὴν καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Νοτίου Αὐστραλίας Ἐξοχ. κ. Mike Rann, ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, Δήμαρχοι διαφόρων περιοχῶν καὶ πλήθος κόσμου, ὁμιλήσας ἐπικαίρως καὶ μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐν συνεχείᾳ προσήλθεν εἰς τὴν πρὸς τιμὴν του παρατεθείσαν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Holdfast Bay City Ἐντιμ. κ. Ken Rollond δεξίωσιν, καὶ ἀκολούθως ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὸ τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἔτος διοργανουμένου Πανηγυριοῦ (11-1-04).

–Ἐδέχθη τὸν δόκτορα Γεώργιον Φρατζῆν, Φιλολόγον ἀπεσπασμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἔδραν Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Flinders.

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Αἰδ. π. Ἰω. Ψάλιον, Ἐφημέριον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Σπυριδωνος Unley, καὶ τὸν κ. Νικόλαον Παπαγεωργίου, Διευθυντὴν τοῦ νεοϊδρυθέντος ὑπὸ τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος ἡμερησίου διγλώσσου Δημοτικοῦ Σχολείου «Ἅγιος Σπυριδων».

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Πρόεδρον τῆς ὡς ἄνω Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Νικόλαον Ἀνάργυρον.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (12-1-04).

–Ἐδέχθη τὸν Ἐφημέριον τῆς Οὐκρανικῆς Ἑνορίας Αἰδ. π. Εὐγένιον Kvasniuk, συνοδευόμενον ἀπὸ ἐνηλίκους καὶ παιδιά τῆς Ἑνορίας του, οἱ ὅποιοι τραγοῦδισαν τὰ Κάλαντα τῆς ἰδικῆς τῶν παραδόσεως.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐνημερωτικοῦ φυλλαδίου τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (13-1-04).

–Ἐδέχθη τὸν Ἐντιμ. κ. Ἰωάννην Κιοσόγλου.

–Ἐδέχθη τὸν Θεολόγον κ. Κοσμᾶν Δαμιανίδην ἐκ Πέρθης (15-1-04).

–Ἐχοροστάτησε, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (16-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν

Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τὴν παρατεθεισάν ἐόρτιον τράπεζαν.

–Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury, εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Δ. Μίτκα, υἱοῦ τοῦ Προέδρου τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας κ. Στεργίου Μίτκα, μετὰ τῆς διδος Beata Milewicz.

–Ἐκήρυξε τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τῆς ἐτησίας πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide «Ἑλληνικὴ μέρα» (17-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸ Μνημόσυον τῶν ἀπανταχοῦ κεκοιμημένων Ἰμβριωτῶν, καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου Ἰμβριωτῶν Νοτίου Αὐστραλίας, τὴν παρατεθεισάν ἐόρτιον τράπεζαν.

Εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν Βασιλόπιττα τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν Νοτίου Αὐστραλίας (18-1-04).

–Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἠγιαμένου ἀναιρεθέντων τὸ 614μ.Χ. Μοναχῶν, ἐχοροστάτησε καὶ ἐλειτούργησε κατὰ τὴν Ἀγρυπνίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, ὅπου φυλάσσονται Ἅγια Λείψανά των, ἐν συνεχείᾳ δὲ εὐλόγησε παρατεθεισάν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τράπεζαν (19-1-04).

–Ἐδέχθη τὸν συνταξιούχον Αἰδ. π. Χαρ. Στράτον, συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς Πρεσβυτέρας καὶ τῆς μητρὸς του (21-1-04).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τοὺς Πανοσ. π. Κυριακὸν Ψάλιον, Αἰδ. π. Ἰωάννην Ψάλιον καὶ κ. Νικόλαον Παπαγεωργίου, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον, Ἐφημέριον καὶ Διευθυντὴν τοῦ ἡμερησίου διγλώσσου Δημοτικοῦ Σχολείου «Ἅγιος Σπυριδων», ἀντιστοίχως, τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Σπυριδωνος Unley.

–Ἐδέχθη τὸν Αἰδ. π. Χρήστον Κελίδην, Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, καὶ τὴν κ. Ἀλεξάνδραν Βακισίδου (22-1-04).

–Προήδρευσε Ἱερ. Συνάξεως, συνελθούσης διὰ τὸν προγραμματισμὸν τῶν ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων ἐ.ἔ. (23-1-04).

–Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury, εὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Ἀντ. Παπαγεωργίου μετὰ τῆς διδος Μαρίας Πλαγάκη.

–Ἐπεσκέφθη τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τῆς Οὐκρανικῆς Ἑνορίας, καὶ συνεζήτησε μετὰ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου Αἰδ. π. Εὐγενίου Kvasniuk θέματα κανονικῆς τάξεως ἀπασχολοῦντα τὴν Ἑνορίαν (25-1-04).

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σάββα, τῆς μίας ἐκ τῶν δύο Σερβικῶν Ἑνοριῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Αἰδ. π. Χρήστου Κελίδου καὶ π. Ἰωάννου Σέρστομπιτ, οἱ ὅποιοι συνελειτούργησαν μετὰ τῶν Σέρβων Ἱερέων. Ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τὴν παρατεθεισάν εἰς τὴν παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ αἴθουσαν ἐόρτιον τράπεζαν, ὁμιλήσας ἐπικαίρως καὶ μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (27-1-04).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν κ. Βασίλειον Ταλιαντζῆν.

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν ὑπεύθυνον Ἱερέα διὰ τὴν Κεντρικὴν Νεολαίαν, Αἰδ. π. Κ. Σκουμπουρδῆν, συνοδευόμενον ὑπὸ μελῶν αὐτῆς (28-1-04).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Συμβουλίου.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρ. Νεολαίας (29-1-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐδέχθη εἰς ἀκράσιν τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἀποστράτων Ἑλλήνων Ν. Αὐστραλίας κ. Θεόδωρον Συμεωνάκην (30-1-04).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεὶμ

Σελιδοποίηση: Οἰκονόμος. π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com/

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511